

RADIO

N:o 9-10 1935

OH

SYYS-
LOKAKUU

*Vanhin kokemus.
Uudenaikaisin
rakenne.*

Telefunken on huomioi-
nut amatöörien vaati-
mukset, siksi merkki

TELEFUNKEN

takaa amatööreille par-
haan mahdollisen tuloksen

TOIMINTAKATSA UKSIA.

N:o 30. 16. 6.—15. 7. 35.

Piiri	Yhteyksiä kaikkiaan	Kotimaahan			Eurooppaan			D X		
		3-5	7	14	3-5	7	14	3-5	7	14
I	179	67	—	—	29	39	40	—	—	4
II		nil.								
III	100	8	—	—	3	29	1	—	—	—
IV		nil.								
V		—								
VI		—								
VII		—								
VIII	12	—	—	—	—	—	6	—	—	6
	291	75	—	—	32	68	47	—	—	69

Ykköset: Pojat makailevat uimarannoilla.

Kakkoset: Tuskin niitä onkaan, kun ei kuulu mitään!

Kolmoset: Hämeenlinnassa lienee 14 mc toisinaan loistava.

Kahdeksikot: Kesärauha vallitsee!

N:o 31. 16. 7.—15. 8. 35.

Piiri	Yhteyksiä kaikkiaan	Kotimaahan			Eurooppaan			D X		
		3-5	7	14	3-5	7	14	3-5	7	14
I		Ei	il	moi	tus	ta				
II			—	—	—	—				
III	123	34	—	—	11	18	3	—	—	57
IV		Ei	il	moi	tus	ta				
V			—	—	—	—				
VI			—	—	—	—				
VII			—	—	—	—				
VIII	8	—	—	—	—	—	2	—	—	6
	131	34	—	—	11	18	5	—	—	63

Kolmoset: Aamulla kuuluivat W6, 7, 8, 9 ja jokunen W5. Yhteyden saanti helppoa. Iltopäivisin I, KA, VS, W1, 2 ja W8 ja BC:n jälkeen PY, LU, W1, 2, 3, 4, 5, 8, 9 ja VE1 ja VE2. Olosuhteet siis parantumaan päin.

Kahdeksikot: Miehet ovat kai kesälomalla, kun ei ole ilmoituk-
sia tullut. Kuultujen asemien kanssa qso ollut mahdollinen.

N:o 32. 16. 8.—15. 9. 35.

Piiri	Yhteyksiä kaikkiaan	Kotimaahan			Eurooppaan			D X		
		3-5	7	14	3-5	7	14	3-5	7	14
I		Ei	il	moi	tus	ta				
II			—	—	—	—				
III	266	36	5	—	6	97	16	—	1	105
IV		Ei	il	moi	tus	ta				
V			—	—	—	—				
VI			—	—	—	—				
VII			—	—	—	—				
VIII	80	31	2	—	1	6	15	—	—	25
	346	67	7	—	7	103	31	—	1	130

Kolmoset: 3,5 mc iltopäivisin OH ja jokunen eurooppalainen.
7 mc aamulla ZL ja LU, iltopäivisin VK, PK, KA. 14 mc aamulla kuuluivat W6 silloin tällöin syyskuun 9:nteen päivään saakka. Sen jälkeen oli 14 mc QRT. Iltopäivisin VK 2, 3, 5, W1, 2, 3, 8 ja 9, KA, I, VS6, PK ja VU, mutta kuuluvaisuus yleensä hyvin vaihteleva.

Kakkosten toimintailmoitus ajalla
26. 6.—24. 9. 35.

Asema	Yhteyksiä kaikkiaan	Suomeen			Eurooppaan			D X		
		3-5	7	14	3-5	7	14	3-5	7	14
OH2NE	86	—	—	—	1	8	71	—	—	6
OH2ND	269	27	2	—	17	120	56	—	11	36
	355	27	2	—	18	128	127	—	11	42

PIENTÄ JUTTUA
PRESSISTÄMME

Vaikka minulla ei mitään kynämiehen vikaa eli oireita olekaan, niin kirjoitanpa erästä asiasta, joka jo pitkän ajan on tehnyt minut hyvin rauhattomaksi ja miksei synkäksi.

Asia koskee vanhaa juttua — pressiä! Mistä saataisiin tyydyttäviä kotimaan uutisia pressiin. Tarkoitin niille laivoille, jotka liikkuvat Suomen BC:n kantomatkan rajoilla ja sen ulkopuolella.

OHG:stä sanotaan, että se kyllä kantaa hyvinkin pitkälle, joten ei kyllä kuuluvaisuudesta ole hätää. Mutta omani ja monen muun minua viisaamman miehen kokemus on osoittanut, että uutisvälitys OHG:n kautta on hyvin häilyvää. Jonakin iltana voi uutisia seurata melko hyvin, mutta useimpina on kuitenkin yhdenentekevää pitääkö torvia korvillaan tai ei! Itse OHG on kyllä FB, mutta on vielä eräs seikka kiusana.

Harva sähköttäjähän on pikakirjoitustaitoinen. Se mitä uutis-
lähetyksestä OHG:stä ja lähempänä Suomea muilta BC ase-
milta saa kuuluviin, hukkuu vastaanottimen virittelemiseen ja tarkkailuun. Kun jälkepäin yrittää kirjoittaa asioita paperille, niin huomaakin uutisia olleen hyvin vähän sinä iltana. (Ehkä allekirjoittaneella on bd muisti?) Eihän tuo monesta niin tärkeätä ole. Mutta sensijaan kyllä niille, joiden laiva ei käy kuukausiin Suomessa. He ottavat kiitollisuudella vastaan Suomen uutisia.

Tämänkaltaisesta valittamisesta luultavasti päästäisi kokonaan, jos pressi lähetettäisiin sähköttämällä!!

On totta, että silloin pienemmät, ainoastaan radiopuhelimella varustetut laivat menettäisivät OHG-pressin, joka kuitenkin on mielestäni vähemmän tärkeätä. Ne laivathan eivät juuri joudu BC:n ulkopuolelle. Kuulevat siis edelleenkin BC-uutiset, vaikka ehkä toiselta asemalta.

Juuri sähköttäjällä varustetuissa laivoissa on totuttu saamaan kirjoitettu pressi. Siis antakaa meille uutiset sähköttämällä!!

Kuulin kyllä äsken erältä ammattitoiverilta seuraavaa: Asianomaisella taholla on kyllä suunniteltu asiaa, mutta esteenä on m.m. että eräs toimisto vaatii, ainakin minun mielestäni, hirmuista summaa korvaukseksi uutisista. Kuulemani mukaan on tämä nykyinen uutisten saanti korvaukseton! Mutta jos niitä aletaan antaa sähköttämällä, on niistä maksettava (tietääkseni 40,000: — vuodessa).

Mielestäni on jo riittävä ja kiitettävää, että asianomainen laitos asettaa aseman käytettäväksi tarkoitukseen.

Kuluthan tietysti nousevat entisestään, jos pressi tulee tilaamalla, eikä itse uutisista mitään eri maksua enään tähän tarkoitukseen annettuina tarvita!

Ja jos joku nyt on allekirjoittanut vastaan ja miksikä ei myös kannattaja, niin PSE kirjoittakaa lehteen. Toivon puolestani vaan vaatimattomasti, että pian kuulen OHG:n uutistiedotukset morsella annettuna.

— Lj. —

— Radiomajakan rakentamista varten Harmajaan ehdote-
taan ensi vuodeksi määrärahaa.

RADIO OH

SUOMEN RADIOAMATÖÖRILIITON R.Y. JA SUOMEN RADIOSÄHKÖTÄJÄLIITON R.Y.
ÄÄNENKANNATTAJA

TOIMITUS

E. KAIRENIUS (vastaava)

VEIJO MEKLIN

K. S. SAINIO, (toimitussihteeri)

Toimituksen osoite: Helsinki, Laivurinkatu 21. C. 7. Puh. 26809 • Tavataan varmimmin klo 10,00—11,00

Toimituskunta: V.E. KILPINEN, H. JALANDER, TOIVO LEIVISKÄ, Y. LUOMANMÄKI, J.A. HOLOPAINEN ja E. KOIVISTO

N:o 9—10

SYYS—LOKAKUU

IV vuosik. 1935

VIELÄKIN SRAL:N JÄSENMAKSUKYSYMYKSESTÄ

Kuten jo lehtemme viime numerossa lupasimme, aiomme seuraavassa hieman selvittää SRAL:n jäsenten velvollisuuksia liittoa ja sen toimintaa kohtaan jäsenmaksukysymystä silmälläpitäen. Useiden vuosien kokemus on kouraantuntuvasti osoittanut jäsenmaksun vähäisen koroituksen ehdottomasti tarpeelliseksi, sillä jäsenmaksun nykyisellään ollessa niistä kertynyt nettotulo ei ole liiton tehokkaan toiminnan ylläpitämiseksi riittävän suuri, josta huomattavalta osalta on johtunut nykyinen suhteellisen laimeahko toiminta — ainakin ulospäin. Lisäksi hallituksella on ollut käsiteltävänä lukuja liiton toiminnalle sangen suurimerkityksellisiä kysymyksiä, kuten esim. oman toimisto- ja kokoontumishuoneen hankkiminen, keskusaseman rakentaminen ym., joita ei ole voitu yksinomaan taloudellisista syistä, toistaiseksi toteuttaa.

Jäsenmaksun nykyisellään ollessa joutuu jokainen suorittamaan liitolle vuosittain Smk. 75:—, siis hieman yli 20 penniä vuorokaudessa. Tällä summalla jäsen saa 1) oikeuden valtioneuvoston ja posti- ja lennätinhallituksen myöntäminä lupatodistuksin harjoittaa lyhytaaltokokeiluja amatööreille varatuilla aaltoalueilla ja 2) lehtemme Radio OH:n, jotka lienevät konkreettisimmat vastineet (tai korko) hänen uhraamalleen pääomalle.

Jos jäsenmaksu hallituksen esityksen mukaan korotettaisiin 100:— markkaan, tulisi siitä vuorokauden osalle n. 28 penniä, jota ei millään perusteella voida pitää kohtuuttomana. Voidaan nimittäin täydellä syyllä edellyttää sellaiselle henkilölle olevan mahdotonta hankkia ja käyttää radioamatöörilaitteita välttämättömiä laitteita, jolta ei vapaaseen harrasteluun ja joutohetkien askarteluun varatusta ylijäämästä liikene 28 penniä liitolle, joka hankkii hänelle kokeiluoikeuden, ohjaa häntä hänen yrityksissään ja edustaa häntä ja valvoo hänen oikeuksiansa virallisesti ulospäin sekä lisäksi vielä vastaa siitä, että hänen toimintansa radiolaitteillaan kokeillessaan tapahtuu annettujen asetusten ja määräysten puitteissa.

Hyvin monessa tapauksessa pidetään jäsenmaksun suoritusta jonkinlaisena pakkotoiminnepiteenä asianomaisen liiton taholta, vaikka se on eittämättä tulkittava jokaisen luonnolliseksi velvollisuudeksi. On vain kysymys siitä, minkälaiseksi kyseellinen velvollisuus on arvioitava esimerkiksi jäsenmaksun suuruutta mittapuuna käyttäen. Ja tässä tapauksessa sadan suomen markan uhrausta ei voitane, ainakaan SRAL:n tapauksessa, pitää liiallisena.

E. K.

TOIMITUKSEN HORISONTISTA

Kesä on mennyt ja syksy on tullut, tuoden mukanaan taas varsinaisen radiosesoninkin. Nyt voitaneen luoda jonkinlainen katsaus amatööriemme kesätoimintaan, joka kuluvana vuonna on ollut suhteellisen vilkasta. Lieneekö tämä johtunut enentyneestä asianharrastuksesta tai parhaillaan kilpailtavana olevasta ”kakkoisten maljasta”, ei ole täysin selvitetty, mutta ilahduttavana seikkana sen joka tapauksessa kaikki aikakirjoihin merkinnevät. Kuten aikaisemminkin, lahtelaiset, hämeenlinnalaiset ja muut lähempänä napapiiriä sijaitsevat amatöörimme ovat kuluneen kesän aikanakin isännöineet DX-yhteyksien kimpussa, mutta ripeitä on kyllä silloin tällöin varissut pääkaupunkilaisillekin sekä muille maamme eteläisen rannikon miekkosille. Parhaimpina DX-alueena on jälleen luonnollisesti ollut 20 metriä, jolla olosuhteet toisinaan ovat olleet loistavat — miltei samanveroiset kuin kahdeksisen vuotta sitten. Toisella tässä suhteessa kysymykseentulevalla alueella, 40 metrillä, tilanne on myöskin ollut tavallista parempi. Kuitenkin ovat fone-hullut useimmiten aikaansaaneet viime-mainitulla alueella siksi paljon häiriöitä, että kaukaisempien asemien kuuleminen on ollut tuiki mahdotonta. Muuten tuntuvat kaikki fone-ihmiset omaavan erittäin hyvän ulosannin eli ns. supliikin, sillä ei ole niinkään harvinaista, että joku innokas puhuja vaivatta, ilman muuta, lausahtaa mikrofooniinsa noin puolisen tuntia kestävä esitelmän, jonka valmistamiseen tavalliselta ihmiseltä menisi ainakin kolmisen tuntia. Lisäksi on vielä huomattava hänen lähettimessään käyttämänsä teho, joka useimmiten nousee yli 200 watin! Niin että kyllä kuuluu jos kuulla haluaa. Ylimääräisinä ohjelma-numeroina 40 metrin puhujat esittävät, en tiedä miten lukuisalle kuulijakunnalle, gramofoni- eli nykyisellä nimellään äänilevyjä, joita tulee pari kolme yhteen mittaan — muka modulatiokokeina. Aiomme muuten omasta puolestamme alustaa seuraavalle kansainväliselle radiokonferenssille esitettäväksi ehdotuksen, että kaikille puheensa ja musiikinystävälle varattaisiin oma ja tarkoin määrätty toiminta-alueensa, jolla heillä olisi tilaisuus mielinmäärin jutella ja soitella varsinaista lyhytaaltokokeilua harrastavan amatöörin työskentelyä häiritsemättä. Eiköhän tulisi välillä ikävä ”morsetajiakin” on toistaiseksi todistamatonta, mutta kaipa siihen yhtämittaiseen puheluunkin joskus kyllästyisi?!

Niin tuli tässä välillä hypättyä aivan toiseen asiaan, sillä meillähän oli oikeastaan tarkoituksena puhua kesän tulostasosta. Jos tätä silmälläpitäen tekee summittaisen tilinpäätöksen, muodostuu se SRAL:n jäsenille suhteellisen edulliseksi. On nimittäin ollut tuiki harvinaista, jollei lyhyehköönkin CQ:hun ole tulla tupsahtanut vastausta pidemmänkin välimatkan eli DX:n päästä. Ja mikä toimintahaluiseksi ja -tarmoiseksi amatöörille sen suloisempaa olisikaan. Olisi vain saatava kaikki passiiviset ja puolipassiivisetkin innolla mukaan — kyllä tuloksia saa, jos yritys vaan on hyvä 10.

Kerhotoiminta on sellainen ala, joka ei näytä ainakaan meikäläisten amatööriemme keskuudessa saavan kiinteätä jalansijaa. Luomalla lyhyen ylimalkaisen silmäyksen kerhotoimintamme historiaan väite on hyvin helposti todistettavissa. Muistaaksemme meillä on ollut kerhoja Helsingissä, Turussa, Tampereella, Lahdessa, Viipurissa sekä epävirallisesti kai myöskin Vaasassa ja Hangossa. Alkaaksemme järjestyksessä kauniista pääkaupungista saamme väittelemme ensimmäisen tukevan todistuksen.

Helsingissä nimittäin on ”startattu” pariin kolmeen eri otteeseen järjestämällä suurella touhulla ns. kerhoiltoja eri puolilla kaupunkia. Näitä on jatkunut korkeintaan 10–15 kertaa, mutta sitten on tullut eteen Toijala, missä ei ole seistyt 10 minuuttia — vaan kuukausi- ja jopa vuosikausiakin. Turun kerhoilu lienee taas ollut vilkkainta siihen aikaan kun isä lampun osti, nimittäin silloin, kun Leo Lindell aikoinaan maamme ensimmäisenä tämän alan harrastelijana vaikutti Aurajoen rannoilla, puhaltien liekkiin ja pumpaten innostusta radioharrasteluun vanhan sivistyskeskuksemme nuorisoon. Juuri niihin aikoihin muistaaksemme perustettiin Turkuun maamme ensimmäinen virallinen radiokerho, jonka toiminta kuitenkin ennenpitkää myöskin lopui, luultavasti siitä syystä, että sen perustaja ja innokas puheenjohtaja siirtyi muille halmehille, nimittäin Helsinkiin. Tampereella amatöörikerhotoiminta sai aikaan valtavat mittasuhteet nykyisen yleisradiopomon Arvi Hauvosen OH3NB:n aloitteesta. Tämäkin kerho pieneni, toiminnan samalla tukeutuessa, perustajan muutettua Lahteen. Syntipukkina voidaan siis tässä tapauksessa pitää Lahden yleisradioasemaa — vai kuinka OH3NB? Kiitos siitä, että Tampereella vieläkin on hieman kerhotoiminnan jätteitä, saamme kiittää Hornen, OH3NC:n, innokasta toimintaa asian hyväksi.

Lahdessa asiat kuitenkin puhuvat väitettämme vastaan, sillä siellä on toisessa paikassa lehteä löytyvän uutisen mukaan kerhotoiminta ollut erikoisen vilkasta. Onnea vain tykö, toivottavasti lahtelaiset kykenevät osoittamaan suomalaistenkin pystyvän myöskin radioasioissa kerhotoimintaa jatkuvasti ylläpitämään. Sitten tulee järjestyksessä Viipuri. Vilkkaut karjalaiset ovat kerhotoiminnan alallakin olleet muista huomattavasti edellä, sillä Viipurissahan vaikutettiin amatööriradion hyväksi yhteen aikaan oikein kahden kerhon voimalla. Toinen kuitenkin ennenpitkää sulautui kannaksen kaupungin emäkerhoon ”Viitosten Kerhoon”, joka on edelleenkin aktiivinen. Tämä taas johtunee suurimmaksi osaksi siitä, että sen sihteerin tehtäviä hoitelee maamme ainoa amatöörineiti OH5YL! Voinee tässä yhteydessä suositella toisillekin kerhoille toiminnan vilkastuttamiseksi samantapaisen järjestelyn käytäntöönottamista. Maamme pohjoisin kerho on toiminut Vaasassa, vaikkakin toistaiseksi epävirallisissa puitteissa ja sama lienee tilanne myöskin Hangossa. Näiden kerhojen aikaansaamista tuloksista allekirjoittaneella ei ole tarkempia tietoja. Kuten edellä esitetystä selviää, jää passiivisuus kerhotoiminnan alalla ylivoimaisesti voitolle! Kuka keksii nopean, tepsivän ja mukavan keinon asiantilan parantamiseksi, ilmoittakoon siitä tämän lehden toimitukselle. Hyvää jatkoa kaikille toivottaa

Kide.

— **Laivasähköttäjiille** pyytää posti- ja lennätinhallitus ilmoittamaan, että radiosanomien lähettäminen Hollannin alueella on kielletty. Kielto ei luonnollisestikaan koske hätäsanomavaihtoa.

— **Tilastoa.** Virallisen laivaluettelon mukaan oli viime toukokuun 15 p:nä maamme kauppalaivastossa 95 radiolennättimellä varustettua laivaa, yksinomaan puhelin oli 55 ja suuntimisvastaanotin 33 laivassa. Turvallisuussopimuksen nojalla oli 21 laivaa saanut vapautuksen velvollisuudesta pitää radiolennättintä.

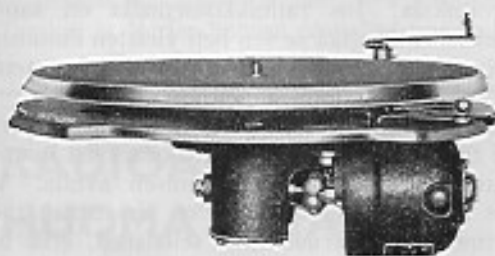
Mittakojeita:

Voltti-, amperi-, ohmi-,
out-put- ja jaksoluku-
mittareita.

Oskillaattoreita.

Kombinoituja sekä yksinkertaisempia ja
halpoja että erikoisia tarkkuusmittareita.

„Garrard“ tehtaan

Gramofoonimoottoreita

Kaikki englantilaista valmistetta.

Englantilaisia ja amerikkalaisia putkia.

Marconiphone vastaanottimia.

CHESTER

Helsinki, Kaisaniemenk. 5. Puh. 32 778 - 34 355.

TUKHOLMAN RADIOPUHELINKONFERENSSIN PÄÄTÖKSISTÄ

Kirj. J. Rissanen.

Edellisessä numerossa esitin jo konferenssissa laaditun sopimuksen jaksolukualueiden jakamisesta eri liikenteitä ja maita varten. Selostan nyt tärkeimpiä kohtia kokouksen muista päätöksistä.

Lastialuksiin nähden katsottiin, että voimassaolevassa sopimuksessa, joka koskee ihmishengen turvaamista merellä, on jo riittävästi määräyksiä näiden alusten radioasemista. Sentähden kokous päätti ainoastaan kiinnittää lastialusten omistajien huomiota radiopuhelimen tarjoamiin etuihin.

Matkustaja-alusten suhteen sitävastoin päätettiin, että niillä Itämerellä tulee olla periaatteessa sama turvallisuus kuin ihmishengen turvaamista merellä koskevassa sopimuksessa vaaditaan valtamerillä kulkevilta aluksilta, toisin sanoen, että kaikkien matkustaja-alusten Itämerellä tulee hädän sattuessa voida asettua radioyhteyteen rannikkoasemien ja muiden laiva-asemien kanssa. Sentähden on Itämerellä kulkeville matkustaja-aluksille myönnettävä vapautus turvallisuussopimuksen 27 artiklan vaatimuksista ainoastaan sillä ehdolla, että aluksessa on luotettava ja hyvin toimiva radiopuhelin. Aluksien radiopuhelimen toimintasäteen tulee olla vähintään 100 meripeninkulmaa päivällä, kun vasta-asemana toimii jokin rannikkoasema. Tällä etäisyydellä tulee aluksen voida välittää radioliikennettä ainakin kolme tuntia yhteen jaksoon. Kokouksessa ei tarkemmin määrätty lähettimien minimitehoa, vaan jätettiin kunkin maan viranomaisten ratkaistavaksi, miten lähettimien toimintasäteet kussakin maassa määrätään. Kuitenkin pidettiin yleensä 20 watin antennitehoa normaalisuhteissa riittävänä minimikantosäteen saavuttamiseksi. Riippumatta

edelläesitetystä päätöksistä eri maiden hallituksille varattiin oikeus vapauttaa sellaiset alukset radiolennätintai radiopuhelinlaitteen pidosta, joissa radioasema aluksen pienuuden tai jonkun muun syyn tähden on tarpeeton.

Jotta radiopuhelimella varustetut alukset voisivat päästä kaikkialta Itämereltä radiopuhelinyhteyteen rannikkoaseman kanssa, pidettiin välttämättömänä varustaa seuraavat rannikkoasemat radiopuhelinlaitteilla:

Kokouksessa määrättiin, että rannikkoasemien tulee kuunnella paitsi radioaseman omalla liikenneaallolla myös kansainvälisellä kutsuaallolla 1650 kj/s (182 m.) yhtäjaksoisesti läpi koko vuorokauden. Kun rannikkoasema kuulee radiopuhelimella lähetetyn hätäkutsun, tulee sen toistaa kutsu sellaisilla aalloilla, että mahdollisimman monet lähellä olevat alukset saavat tiedon hätätapauksesta.

Radiopuhelimella varustetussa aluksessa tulee kuunnella 1650 kj/s (182 m.) aallolla joka tunnin alussa kolme minuuttia. Heti näiden kuunteluajkojen jälkeen rannikkoasemat lähettävät 1650 kj/s (182 m.) aallolla yleisiä merenkulkua koskevia ilmoituksia, kuten esim. myrskyvaroituksia. Jos rannikkoasemalla on sanoma jollekin alukselle, lähettää se sen heti yleisten ilmoitusten jälkeen. Rannikkoaseman on joka tapauksessa otettava huomioon kolmen minuutin äänettömyys.

Sellaisissa aluksissa, missä jatkuvan kuuntelun järjestäminen ei tuota kohtuuttomia vaikeuksia, olisi kuunneltava jatkuvasti esimerkiksi kovaäänisen avulla. Vastaanottimet niissä aluksissa, joissa on ainoastaan radiolennätinlaitteet, olisi varustettava sellaisiksi, että niillä voidaan kuunnella myös radiopuhelinliikennettä. Tällöin voivat lennätinlaitteillakin varustetut alukset välittömästi seurata radiopuhelimella varustettujen alusten hätäliikennettä. Yleiseksi hätäliikenneaalloksi kokous määräsi 1650 kj/s. (182 m.).

„KOLMOSET JUHLIVAT“

Ette ole kuulleet, että ”Lahden kolmoset” ovat heränneet pitämään jymykokousta syysk. 8 p:nä. Itse NB sen avasi ja osanottajina olivat seudun amatöörit aina Hennalaa myöten. Päätöksiä tehtiin kovasti ja tarkastettiin NB:n asema. Todettiin, että RCVR (vatsa) oli huonossa kunnossa ja lähettäjä kesken tekoinen. Virtaa tuntui tulevan 15 cm. rautaputkista. Muuten fb! Hi hi!

Kerhon täyttäessä 1 p:nä marraskuuta 5 vuotta, päätettiin juhlia päivän johdosta. Tämä saatetaan julkisuuteen vain onnitelujen varalle jo näin ajoissa. Perästä sitten kuuluu miten 5-vuotias rynnistelee.

Kerhon puheenjohtajaksi valittiin OH5NA, joka on kotiutunut tänne kolmosten joukkoon, kunnostautuen mm. hankkimalla itselleen OW:n ja pienen YL:n. Sihteeriksi edelleen nuijittiin OH3NM, joka viimeksi on pelaillut tapsien, johtotangon ja patenttien kanssa. Kerhon suuret omaisuudet uskottiin edelleen ”D-sedälle” ja SRAL:n yhdyssiteeksi määrättiin allekirjoittanut

Junior OH3OK.

Maa	Rannikkoasema	Huomautuksia
Suomi	Hanko	Ruotsissa ei ole vielä radiopuhelinliikennettä, mutta on suunniteltu varustaa Ruotsin rannikkoasemat radiopuhelinlaitteilla.
	Helsinki	
	Viipuri	
	Vaasa	
Ruotsi	Boden	
	Härnösand	
	Vaxholm	
	Tingstade	
	Karlskrona	
Viro	Göteborg	
	Tallinn-Kopli	
Latvia	Riga	Suunnitteilla radiopuhelinlasema.
	Kolka	
Liettua	Liepaja	
	Klaipeda	
Puola	Gdynia	
	Rügen	
Saksa	Norddeich	
	Elbe-Weser	
Tanska	Flekkerøy	
	Kööpenhamina	
	Blaavand	

POHJOISMAISTEN RADIOAMATÖÖRILIITTOJEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

**Yhteinen pohjoismainen unioni perustettu
Göteborgissa viime helluntaina.**

Kuten OH:ssa aikoinaan kerroimme, pidettiin Göteborgissa kuluvan vuoden helluntaina pohjoismaisten amatööriliittojen välinen neuvottelukokous, johon myöskin SRAL:lle oli lähetetty kutsu. Liittomme ei kuitenkaan taloudellisista syistä voinut mennä kokoukseen osallistua, vaan lähetti hallitus sensijaan aloitteentekijöille, norjalaisille, valtakirjan pyynnöllä, että he mainitussa kokouksessa toimisivat edustajanamme. Lähemmin tuntemattomasta syystä valtakirja kuitenkin myöhästyi, eikä ehtinytkään Göteborgiin norjalaisten mukana. Myöhemmin asia on kuitenkin kirjeellistä tietä saatu järjestykseen, joten SRAL:kin puolestaan nyt on silloin perustetun Pohjoismaisen radioamatööriunionin NRAU:n täysivaltainen jäsen.

Kokous pidettiin Göteborgissa molempina helluntaipäivinä, ensimmäisenä neuvoteltiin kaikkia pohjoismaita käsittävän amatööriyhtymän perustamismahdollisuudesta ja toisena päivänä tämä sitten perustettiin. Emme tässä yhteydessä ryhdy tarkemmin selostamaan kokouksen kulkua, eikä se sitäpaitsi olisi tähdellistäkään. Tyydyimme vain muutamiin tärkeimpiin päätöksiin.

Pohjoismaista radioamatööriunionia olivat perustamassa Ruotsin, Tanskan ja Norjan liittojen edustajina mainittujen liittojen

puheenjohtajat ja sihteerit. Kokous pidettiin Ruotsin Grand Old Mannin SM6UA:n luona, joka yksimielisesti valittiin sen puheenjohtajaksi. Seuraavassa pääkohdat kokouksen kulusta ja siellä tehdyistä päätöksistä.

Pohjoismaisen radioamatööriunionin hallitus on kuusijäseninen ja sen muodostavat presidentti, kaksi varapresidenttiä ja kolme jäsentä. Presidentti ja varapresidentit valitaan unionin vuosikokouksessa ja muut jäsenet valitsee jäsenliittojen vuosikokous tai hallitus. Liiton sihteerinä toimii siitä maasta valittu hallituksen jäsen, jonka edustaja toimii unionin presidenttinä. Mitään kiinteää jäsenmaksua ei määrätty vaan jaetaan juoksevat menot tasan jäsenliittojen kesken. Unionin vuosikokous päätettiin pitää kesällä ja yritetään sen yhteyteen mikäli mahdollista järjestää erikoiset leiripäivät. Asianomaiset jäsenliitot suorittavat edustajiansa matkakulut, mutta isäntämaa, joka säästyy matkakuluista, suorittaa kaikki kesäkokouksen järjestelystä aiheutuvat menot.

Unionin hallitus huolehtii ja käsittelee kaikki pohjoismaisia jäsenliittoja kiinnostavat kansainväliset kysymykset. NRAU:n jäseneksi ei oteta sellaisia amatöörejä, jotka eivät kuulu oman maansa IARU:hun kuuluvaan amatöörijärjestöön. Päätettiin myöskin, että luvattomien asemien QSL-kortteja ei välitetä, vaan palautetaan ne merkinnällä "Unlic". Myöskään sellaiset luvalliset amatöörit, jotka eivät kuulu asianomaisen maan viralliseen amatöörijärjestöön, eivät ole oikeutettuja välittämään korttejaan NRAU:n kautta paitsi siinä tapauksessa, että he suorittavat NRAU:lle oman maansa amatööriunionin vuosimaksua vastaavan summan.

Luvatonta työskentelyä vastaan tullaan kaikin mahdollisin käytettävissä olevin keinoin toimimaan. Samoin vastustetaan puhelun väärinkäyttöä amatööriaaltoalueilla erikoisesti siten, että puheluasemille määrätään tarkoin rajoitettu jaksoalue. Kaikkia jäsenliittoja kehoitetaan tulevassa vuosikokouksessaan ottamaan edellämämainitun kysymyksen esityslistalle. NRAU:n oman lehden perustamisesta keskusteltiin myöskin kokouksessa tanskalaisten aloitteesta. Taloudellisista syistä päätettiin suunnitelmasta kuitenkin toistaiseksi luopua. Seuraava NRAU:n vuosikokous pidettiin kesällä 1936.

NRAU:n hallitukseen valittiin kuluva vuodeksi seuraavat henkilöt: presidentiksi toimittaja *Fjeld* (LA), varapresidenteiksi apt. *Karlsson* (SM) ja herra *Eliassen* (OZ) sekä jäseniksi herrat *Flensburg* (OZ), *Larsson* (LA) ja *Malm* (SM).

RADIOAMATÖÖRIT HUOMATKAA!

Meillä on aina varastossa täydellinen valikoima:

Pakkakondensaattoreita

Sauvakondensaattoreita

Säätökondensaattoreita

Vastuksia,

kiinteitä ja säädettäviä

Koväänisiä, gramof. tarpeita

Dynamolankoja, eristyslevyjä

ja eristysputkia y.m., y.m.

Edustamme m.m. seuraavia tunnettuja tehtaita:

**ELECTRICA - BAUGATZ - ISOPHON
DIOIRA ja K.H.S.**

Lähetäkää tilauksenne luottamuksella ne toimittetaan nopeasti ja huolellisesti.

B. MELART & Co

Helsinki, Rikhardinkatu 1. Puhelin 31 807.

„HILJAISUUS“ ASELEVON PÄIVÄNÄ

Ranskan radioamatööriunionin REF:n sihteeri Jean Lory (F8DS) on lähettänyt lehtemme toimitukselle seuraavan kirjelmän, jossa mainittua toimenpidettä kehoitamme kaikkia Suomen amatöörejä noudattamaan.

”'Reseau des Emetteurs Francais' kehoittaa kaikkia maailman amatöörejä viettämään kanssaan aselevon muistopäivää, marraskuun 11. 1918. Viime vuosina on mainittua tapaa ilahduttavan uskollisesti noudatettu. Mainittuna päivänä kehoitetaan kaikkia silloin toiminnassa olevia asemia keskeyttämään lähetyksensä täsmälleen klo 13.00 Suomen aikaa ja painamaan avainta lähettimen täyttä tehoa käyttäen 1 minuutin ajan, jonka jälkeen normaalin työskentely jälleen voidaan aloittaa. Tällä tavoin kunniotamme kaikki aselevon muistoa, joka nykyisenä myrskyisenä ja poliittisesti kriittisenä aikana on erikoisen tähdellistä.”

AMERIKKALAISISTA PUTKISTA

Huolimatta siitä, että amerikkalaisia putkia on ollut kaupasta saatavissa jo ainakin parin vuoden ajan, lienevät ne amatöörien suurelle enemmistölle kuitenkin vielä siksi vieraita, että lyhyt esittely on ehkä paikallaan.

Amerikkalaisten putkien, varsinkin vastaanottoputkien suurin etu amatöörikäytössä on niiden halpuus. Kun putki maksaa ainoastaan $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$ siitä, mihin hintoihin eurooppalaisten putkien suhteen on saanut tottua, hennoo jo vähävaraisempikin ruveta miettimään lähettimensä rakentamista moniasteiseksi. Huolimatta halvasta hinnasta on tähänastinen kokemus osoittanut, että laatu kestää hyvin vertailun eurooppalaisten kanssa, onpa eräs huomattava yleisradiovastaanottimia valmistava eurooppalainen tehdaskin jo varustanut uudet vastaanotinmallinsa amerikkalaisilla putkilla.

Aloittaaksemme oskillaattorista sopii amerikkalaisista putkista erinomaisesti tarkoitukseen 59, joka on välillisesti hehkutettu pentodi (2,5 v/2,0 amp., anodihäviö 10 wts) ja siinä suhteessa erikoinen, että anodia lähinnä oleva hila ei ole — kuten pento-deissa tavallisesti on tapana — putken sisässä yhdistetty katodiin, vaan on sen liitäntäkosketin erillisenä putken kannassa. Tästä on se etu, että putki voidaan kytkeä paitsi tavallisena pentodina tavalliseksi oskillaattoriksi, myös n.s. tri-tet-oskillaattoriksi, jolloin putki samalla toimii ensimmäisenä kahdentajana. Tavallisesti käytetty anodijännite on 300—350 voltia. Mainittakoon, että eurooppalaisissa putkissa ei ole laisinkaan vastaavaa.

Toinen oskillaattorina melkein yhtä käytetty putki on 47 (2,5 v/1,5 amp., anodihäviö 10 wts), joka on suoraan hehkutettu tavallinen pentodi, missä siis edellämainittu hilayhdistys on

tehty putken sisässä. Tavallinen anodijännite on sama kuin edellä eikä putki ominaisuuksiensa puolesta juuri eroa 59:stä. Vastaava eurooppalainen on RES 964/L 496 D. Paitsi oskillaattorina voidaan sekä 59:ää että 47:ää käyttää menestyksellä myös kahdentajana, pufferina tai päätevahvistimena, missä viimeainittussa 59 erikoisen hilayhdistyksensä kautta tarjoaa mahdollisuuden moduloimiseen tämän hilan kautta (amerikkalaisten keksimä suppressor-grid modulation). Kahdentajana, pufferina ja päätevahvistimena sekä 47:n että 59:n anodijännite voidaan huoletta korottaa 500—600 volttiin.

Kahdentajaksi, pufferiksi ja päätevahvistimeksi kelpaa myös erinomaisesti 10 (7,5 v/1,25 amp., anodihäviö 15 wts), joka on suoraan hehkutettu triodi ja vastaa eurooppalaisia RS 242/TB 04/10. Anodijännite 400—600 voltia. Samaa putkea varustettuna isolantiittikannalla valmistetaan merkillä 510 A, jolloin putkea voidaan hyvin hyötysuhtein käyttää aina 60 mc:hen saakka. Uudempi parannettu tyyppi edellisestä on 841, jolla on suurempi jyrkkyys, joten se voidaan ohjata pienemmällä teholla (n. 1,25 wts). Samoihin tarkoituksiin kuin 10 soveltuu myös 46, suoraan hehkutettu tetrodi (2,5 v/1,75 amp.). Yhdistämällä putken molemmat hilat ja käyttämällä kahta putkea vuorovaiheessa voidaan helposti saada 50 watin input pääteasteeseen 500 voltin anodijännitteellä, onpa allekirjoittanut kokeeksi kuormittanut yhtäkin putkea n. 850 voltin anodijännitteellä samaan määrään sähkötyöskäytössä. Näin korkea anodijännite saattaa kuitenkin aiheuttaa sekundärisen elektroniemission. Paitsi näihin tarkoituksiin riittää 46 ulompi hila yhdistettynä anodiin ohjaamaan kahta vuorovaiheessa olevaa 46:ta B-luokan vahvistimena, jonka tällöin 400 voltin anodijännitteellä pitäisi antaa noin 16 wattia vääristymätöntä (4 % särökertoin) puhetehoa.

Suojahilapufferiksi tai -kahdentajaksi sopivat 15 watin anodihäviöinen 865, 25 watin anodihäviöinen 254 B (750 v. anodijännite), 860 ja 850, molemmat viimeainitut kestävät 100 watin anodihäviön. 53 on välillisesti hehkutettu kaksois-triodi, jossa samassa lasikuvussa on kaksi erillistä anodia ja hilaa ja näillä yhteinen hehkulanka ja katodi. Hehkujännite on 2,5 v. ja -virta 2 amp. Paitsi B-vahvistimeksi sopii putki hyvin 5 w. lähettimiksi, mihin tarkoitukseen amerikkalaiset käyttävät toista systeemiä värähteleväksi Hartley'ksi ja toista Heising-modulaattoriksi (anodimodulatio).

Pääteputkiksi sopivia meidän oloissamme "suuria" putkia on amerikkalaisilla monia. Ne ovat yleensä suoraan hehkutettuja, hehkujännite 7,5 tai 10 voltia. 810 (7,5 v/1,25 amp.) on triodi kuten toisetkin seuraavat putket. Uusimmat 810-putket on varustettu keramisin kannoin, mikä tekee ne entistään soveliaammiksi myös korkeille jaksoluville. 600 voltin anodijännitteellä ja 4 watin ohjauksella voidaan saada 25 watin hyötyteho. Erikoisest korkeita jaksolukuja varten on 830, jolla voidaan 20 metrillä saada 55 watin hyötyteho, samoin 800, jota 650 voltin anodijännitteellä voidaan menestyksellä käyttää vielä 224 mc:llä, joka on uusin Amerikan amatöörialue. Korkeammilla aaltopituuksilla on 800:n max.anodijännite 1250 voltia ja antaa se tällöin parhaimmassa tapauksessa 65 watin hyötytehon 4 watin ohjauksella.

Putkia, jotka antavat 100—500 watin tehon, on koko joukko. Tavallisin tästä ryhmästä on 203 A (10 v/3,25 amp.), joka antaa suurjaksotehoa noin 130 wattia. Input 1250 voltin anodijännitteellä on noin 250 wattia. Suunnilleen samanlainen on 211. 852:ssa on sekä anodi- että hilayhdistykset tuotu suoraan lasikuvusta ulos, minkä johdosta sitä voi 3000 voltin anodijännitteellä käyttää 30 mc:hen ja vastaavasti pienemmällä jännitteellä

Verkkomuuntajia ja kuristimia

*Lähettimein
vastaanottimiin
vahvistimiin y.m.s.*

Valmistaa:

METALLI-RADIO O.Y.

(Ent. Radiotehdas Oy. Helo)

Helsinki - Kaikukatu 3 - Puhelin 73 726

Pyytäkää tarjouksia!